

САДРЖАЈ

Увод.....	1
1. Појам радног времена.....	2
2. Врсте радног времена.....	3
2.1. Пуно радно време.....	4
2.2. Непуно радно време.....	5
2.3. Скраћено радно време.....	6
2.4. Рад дужи од пуног радног времена - прековремени рад.....	7
2.5. Дневно и ноћно радно време.....	9
2.7. Једнократно и двократно радно време.....	10
3. Распоред и прерасподела радног времена.....	11
Закључак.....	12
Литература.....	13

УВОД

Време као ресурс има веома велико значење и улогу у остварењу успешности подuzeћа. Радно време представља један од најважнијих инпута у процесу производње, специфичног по својој ограничениости, пролазности и необновљивости.

Послодавцима се нуде велике могућности организације радног времена како би максимално искористили радно време својих радника.

С друге стране, постоји велика злоупотреба прековременог рада радника, нарочито у приватном сектору, што представља једну од кочница економског развоја са далекосежним економским и социјалним последицама.

Препорука за послодавце је да разраде системе максималне искористивости редовног радног времена радника и да уведу системе контроле и санкционирања неодражених сати. Предлог за законодавца је да се учинковитим прописима, санкцијама и казнама контролише састав и спречава прекомерно коришћење, нарочито неплаћеног, прековременог рада.

1. ПОЈАМ РАДНОГ ВРЕМЕНА

Радно време је део календарског времена које за лица у радном односу подлеже одређеном правном режиму.

Радно време представља значајну друштвену и радно-правну категорију јер има истовремено економску и заштитну функцију.

Регулише се законским прописима ради обезбеђивања рада који је неопходан за остваривање друштвене репродукције и ради заштите радника од прекомерног рада, односно исцрпљивања, што се постиже правом на ограничено радно време.

Под радним временом подразумева се време које је радник дужан да редовно сваког радног дана проведе у организацији ради обављања послова и извршавања задатака на свом радном месту.

Трајање радног времена није од битног утицаја на постојање радног односа, али је значајно за заснивање радног односа јер се радни однос заснива кад се у организацији јави потреба за трајним и редовним обављањем послова и извршавањем радних задатака.

Радно време истиче се као врло значајна компонента процеса рада и организације рада још у периоду увођења капитализма. Наиме, одсуство законских прописа о радном времену омогућило је капиталистима да сами одређују дужину радног времена, тако да је, уз ниске наднице, радни дан трајао преко 12 сати. Оваквом експлоатацијом су нарочито били погођени жене и деца који су због нижих надница упошљавани у великом броју. Због тога су и први захтеви радника били упућени, првенствено, ради скраћивања радног времена, односно ограничења радног дана. Уследила је интенвенција државе у виду доношења правних прописа о радном времену који представљају зачетак настанка радног законодавства. Овим прописима радно време је ограничавано најчешће на

10 часова дневно, uz zabranu prekovremenog i noćnog rada, kao i rada недељом. Propisima su bili obuhvaćeni, u prvo vreme, deca i žene da bi se kasnije njihova primena proširila i na ostale kategorije radnika.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com